

ע"פ 2659/22 - מרינה צ'ובניוק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2659/22

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערערת: מרינה צ'ובניוק

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בראשון
לציון מיום 13.4.2022 בת"פ 15868-11-20 שניתנה
על ידי סגן הנשיאה א' נוריאלי

בשם המערערת: עו"ד ארז בר-צבי

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון (סגן הנשיאה א' נוריאלי) מיום 13.4.2022 בת"פ 15868-11-20 שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינה של המערערת.

1. ביום 5.11.2020 הוגש נגד המערערת כתב אישום המייחס לה עבירה של תקיפת חסר ישע. דיון ההוכחות הראשון בהליך התקיים ביום 13.4.2022, ובתחילתו נשמעה עדותה של אחת מעדות התביעה. במהלך החקירה הראשית העלה בא-כוח המערערת מספר התנגדויות אשר נדחו על ידי המותב, ובשלב מסוים נתן המותב החלטה בזו הלשון: "הסניגור שב ומתנגד כמעט בכל שאלה, אינו מקשיב להנחיות בית המשפט. ציינתי לפניו כי אם ימשיך בהתנגדויות שחלקן נראות כהתנגדויות סרק, יש בכך לשבש את חקירתה הנגדית של העדה".

2. בתגובה ביקש בא-כוח המערערת כי המותב יפסול את עצמו. לגישתו, ההתנגדות האחרונה שהעלה "נוגעת לבסיס של דיני הראיות", ויש טעם לפגם בכך שהמותב החליט לדחותה מבלי לשמוע את תגובת המשיבה ומבלי לנמק

את החלטתו. על רקע זה, כך טען בא-כוח המערערת, המשך ניהול המשפט בפני המותב מעורר חשש לעיוות דין.

3. לאחר שבא-כוח המשיבה הביע התנגדות לבקשת הפסלות, המותב דחה את הבקשה לפסילתו על אתר. בית המשפט קבע כי בקשת הפסלות נטועה, לכל היותר, בתחושותיו הסובייקטיביות של בא-כוח המערערת, וכי ההחלטה לפיה "מדובר בהתנגדות סרק" אינה מקימה עילת פסלות.

להשלמת התמונה יצוין כי בא-כוח המערערת ביקש את עיכוב ההליך נוכח כוונתו להגיש ערעור על החלטה זו, אך המותב קבע כי חקירתה הראשית של העדה תימשך כסדרה. זמן קצר לאחר מכן קבע המותב הפסקה בת חצי שעה נוכח אילוצי בית המשפט, וציין בהחלטתו כי תחילת החקירה הראשית התעכבה מכיוון שבא-כוח המערערת איחר לדיון. עם תום חקירתה הראשית של העדה, הורה המותב על הפסקת הדיון בהליך.

4. מכאן הערעור שלפניי. המערערת טוענת כי המותב "דחה באופן סיסטמטי" את התנגדויות ההגנה לשאלות שהוצגו לעדה, וזאת ללא הנמקה של ממש ותוך "הטחת הערות פוגעניות והערות שאינן מכבדות ומכובדות, בלשון המעטה". המערערת מוסיפה וטוענת כי חלק מחילופי הדברים בין בא-כוחה למותב לא תועדו כדבעי בפרוטוקול הדיון: לטענתה, בשלב מסוים "הטיח" המותב בבא-כוחה כי הוא "משבש את החקירה", ובתגובה טען בא-כוחה כי "החקירה המשטרית הסתיימה זה מכבר וכי כל פעולותיו הן פעולות לגיטימיות". דברים אלו, כך נטען, הובילו את המותב ליתן את ההחלטה אשר צוטטה לעיל בעניין שיבוש החקירה הנגדית. החלטה זו, כך המערערת, מעידה כי בית המשפט קמא ביקש "להנחות" את בא-כוחה שלא להתנגד ושלא לשאול שאלות שנועדו לעמוד על זכויותיה. עוד מלינה המערערת על כך שהמותב התייחס להתנגדויות שהעלה בא-כוחה כאל התנגדויות "סרק", ועל כך שהמותב האשים את בא-כוחה "בביצוע עבירות פליליות בדמות שיבוש החקירה הפלילית". לצד זאת טוענת המערערת כי לאחר דחיית בקשת הפסלות ניכר "יחס לעומתי למערערת וב"כ, עד כדי יצירת עניין אישי מצד המותב [...]". באופן ספציפי, נטען כי החלטת המותב להפסיק את החקירה הראשית למשך חצי שעה מעידה על רצונו לתעד בפרוטוקול עובדות בלתי-רלוונטיות - קרי, את איחורו של בא-כוחה - וזאת "בכדי להטיל דופי בב"כ המערערת". לבסוף טוענת המערערת כי התנהלותו של המותב פגעה הן בזכויותיה הדיוניות והמהותיות והן במראית פני הצדק; וכי המותב שגה בכך שלא נתן משקל לתחושתה הסובייקטיבית ביחס ל"נעילת" דעתו.

5. דין הערעור להידחות. המבחן לפסילת שופט מלשבת בדיון קבוע בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), ולפיו יש לבחון אם קיימות נסיבות המקימות חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב. בעבר נפסק לא אחת כי החלטות דיוניות שניתנות בהליך אינן מקימות, כשלעצמן, עילת פסלות, וכי רק לעיתים נדירות יהא בפעילות השיפוטית כשלעצמה כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים (ראו, למשל: ע"פ 1072/22 ג'ולאני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (24.2.2022); ע"פ 2206/18 אבו סלים נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.3.2018); ע"פ 1609/19 שוראקי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.3.2019)). בענייננו, לא מצאתי כי חשש שכזה עולה מן האירועים שפירטה המערערת ולא שוכנעתי כי התנהלותו של המותב חרגה מניהול סביר של הדיון (השוו: ע"פ 4139/21 אדרא נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (28.6.2021); ע"פ 3296/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 7-8 (1.6.2021)). בפרט אציין כי טענת המערערת שהמותב ייחס לבא-כוחה ביצוע עבירה פלילית, אינה עולה מדברי המותב או מהקשרם של הדברים. הנסיבות שפירטה המערערת אף אינן מבססות "עניין אישי" של המותב כמשמעותו של מונח זה בסעיף 77א(1)(2) לחוק בתי המשפט (השוו: ע"פ 7589/20 שם טוב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (4.11.2020); ע"פ 566/21 ברמלי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.2.2021)).

6. הערעור נדחה, אפוא.

ניתן היום, ז' באייר התשפ"ב (8.5.2022).

ה נ ש י א ה
